

3. Вязмікін С.А. Конфіденційне співробітництво у кримінальному провадженні. С. 60-62.
4. Тагієв С., Гекова Ю. Особливості використання інформації, отриманої внаслідок конфіденційного співробітництва під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави. Харків, 2016. С. 360-363.
5. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України в редакції від 03.07.2020 № 3341-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text> (дата звернення: 25.11.2020).

Роцин Георгій, здобувач вищої освіти факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Телійчук Віталій Григорович, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, доцент

Місце оперативно-розшукової діяльності у системі протидії злочинності

У системі протидії злочинності оперативно-розшукова діяльність посідає одне із провідних місць, адже саме завдяки цій діяльності підрозділами, що мають право займатися ОРД проводиться пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України.

Зокрема дану проблему розглядали О.М. Бандурка, Р.С. Белкін, Е.О. Дідоренко, О.Ф. Долженков, В.І. Ківалов, В.К. Лисиченко, В.Л. Ортинський, М.М. Погорецький, А.М. Притула, В.Г. Телійчук та ін.

ОРД має свої, притаманні лише їй, особливості, однією з основних є та особливість, що ця діяльність в більшій мірі пов'язана зі спілкуванням з особами, які раніше були засуджені. А тому, недаремно професійна діяльність у оперативних підрозділах, які здійснюють ОРД вважається однією з найнебезпечніших видів діяльності. Оскільки, будь-яка помилка може коштувати оперативному або негласному співробітнику здоров'я або навіть життя [1].

У нинішній час оперативно-розшукова діяльність визнається науковцями та працівниками практичних підрозділів правоохоронних органів найбільшим дієвим і ефективним механізмом у попередженні, виявленні та припиненні злочинів. Сучасна діяльність ОРД потребує від працівників

оперативних підрозділів вміло користуватися не тільки знаннями кримінально-процесуального, кримінального та адміністративного права, а й бути обізнаними у психологічному, інтелектуально-логічному, науковому та професійному підході до кожної людини. Також, важливо пам'ятати, що оперативні підрозділи та інші підрозділи, що чинним законодавством наділені правом провадити оперативно-розшукову діяльність наділені широкими повноваженнями, але вони ж мають і встановлені обмеження, гарантії дотримання конституційних прав громадян у своїй роботі [2].

В останні роки стрімко розвивається наука, зокрема теоретичні засади оперативно-розшукової діяльності, видано цілий ряд підручників та монографій, захищено десятки дисертацій на вищезазначену тематику, проводяться науково-практичні конференції, здійснюються переклади зарубіжних спеціальних видань. У своїх наукових працях фахівці намагаються узагальнити соціальну значимість оперативно-розшукової діяльності в умовах якісних і кількісних змін стану злочинності у нашій країні та пов'язаними із цим потребами оперативних підрозділів у своїй практиці. В останні роки, у зв'язку із демократизацією суспільного життя держави змінився її характер і зміст. Робота оперативних підрозділів стала набагато складнішою. Із закритої, таємної, вона у більшій мірі стала носити відкритий, процесуальний характер.

Для виконання поставлених перед собою завдань оперативні підрозділи правоохоронних органів застосовують гласні і негласні пошукові, розвідувальні та контррозвідувальні заходи, під час яких використовують оперативні та оперативно-технічні засоби. Сукупність усіх вищеперерахованих прийомів, передбачених законодавством, становлять систему оперативно-розшукової діяльності. А через зміст, характер та призначення таких оперативних прийомів розкривається поняття оперативно-розшукової діяльності.

Протидія злочинів є складовою оперативно-розшукової діяльності. Протидія злочинності – це діяльність держави, яка спрямована на напрацювання стратегії реакції суспільства на злочинність (загальносоціальний рівень) та профілактику злочинів, виявлення та запобігання (припинення) злочинним діям, реагування на вчинений злочин кримінально-правовими засобами (притягнення винних до кримінальної відповідальності) (спеціальний рівень). Однією зі складових спеціальної протидії злочинним нападам є оперативно-розшукова протидія.[4]

Організація протидії злочинам також вимагає нових підходів до добування, аналітичної обробки та використання оперативно-розшукової інформації з метою своєчасного виявлення та запобігання цим суспільно-небезпечним діянням та встановлення осіб, які їх вчинили.

Протидіяти злочинам лише кримінологічними та кримінально-правовими засобами неможливо, оскільки частина цих злочинів відноситься до латентних. Тому якісно та ефективно здійснювати протидію цим злочинам

необхідно із використанням форм і методів оперативно-розшукової діяльності.

Отже, в умовах теперішнього світу, коли ніщо та ніхто не стоїть на місці, а криміногенна ситуація у державі стає лише гірша, адже злочинці у своїй незаконній діяльності використовують сучасне технічне обладнання та мають достатньо високий рівень інтелектуальних здібностей, а більшість тяжких та особливо тяжких злочинів стають латентними, робота оперативних співробітників стає все більш творчою. Кожна людина має своє місце у соціумі, який пильно слідкує за її думками, намірами та помилками, у цей час оперативно-розшукова діяльність покликана на збирання цієї інформації задля попередження, припинення або розкриття злочинів, тому цей вид діяльності по - праву вважається одним із найважливіших у роботі правоохоронних органів.

Саківська Олена, здобувач вищої освіти факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Олексенко Володимир Григорович, викладач кафедри оперативно-розшукової діяльності факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМАТИКА ЗБОРУ ДОПУСТИМИХ ДОКАЗІВ ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Проаналізувавши статистику розслідування із використанням негласних слідчих розшукових дій (далі – НСРД) можна зробити висновок про те, що понад 85% від усієї криміногенної діяльності це розкриті тяжкі, особливо тяжкі правопорушень вчинені злочинними угрупованнями, а ось 100% розкриття – це правопорушення проти основ національної безпеки. [1]. Це доводить важливість та необхідність використання НСРД, а саме у формі таємності та раптовості при розкритті кримінальних правопорушень. Таким чином на сторону обвинувачення покладається важливе завдання для кримінального провадження, а саме забезпечення допустимих та якісних доказів, які є результатом проведення НСРД, адже згідно Кримінального процесуального кодексу (далі- КПК) України, а саме ч.1 статті 86 допустимим є той доказ, який отриманий законно та у порядку зазначеному у КПК України. Адже якщо доказ отриманий з порушеннями, то вся робота